

Universitätsbibliothek Paderborn

**Angela De Fulginio, In Qvo Ostenditur Nobis vera via qua
possumus sequi vestigia nostri Redemptoris**

Angela <de Fulginio>

Parisiis, 1598

c. 51. De illuminatione & sentimento siue inspiratione quæ à Deo ei facta
fuit super via & statu salutis animarum. Et de eis qui nolunt sequi id quod
intus admonentur, quodque eis inspiratur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43716

a-
e:
c-
&
a-
e-
m.
c:
&
la-
Et
ri-
re
ia-
eo
ur
li-
m-
or
n,

Quinquagesimum primum capitulum.

De illuminatione & sentimento sue inspiratione quæ à Deo ei facta fuit super via & statu salutis animarum. Et de eis qui nolunt sequi id quod intus admonentur, quodque eis inspiratur.

QUADRADA M vice dum ora- Non esse rem in cella mea , dicta respon- sunt mihi ista verba. Omnes qui docentur à Deo & illuminantur das illu- minatio- nes. ut intelligent viam Dei; & in isto lumine & documento , quod fit eis spiritualiter à Deo , claudunt aures ne audiant , & oculos ne videant , nec volunt attendere , nec volunt audire illud quod loquitur eis Christus in anima , sed omnino ingrossantur,& sequuntur doctrinam aliam à documento , quod intelligunt sibi factum à Deo , & volunt tenere viam communē contra conscientiam , illi habēt maledictionem à Deo omnipotente. Multotiens autem dictū est mihi istud verbum ,

quod prædictum est. Ego autem horrebam illud audire, cum videretur mihi valde grauè, & timebam esse deceptionem, quod scilicet illis quibus Deus dat lumen & gratiam, postea det maledictionem. Tunc ponebatur mihi vnum exemplum: & præceptum est mihi frequenter, quod facerem scribi.

Exemplum autem est de scholare, qui ponitur à patre ad scholaras, & pater facit ei expērias sumptuosas, & honorat eum vestimentis & libris, & cum informatus est sub inferiori magistro; procurat post, ut transferatur ad altioremagistrum. Si post hæc scholasticus prædictus negligenter agat, & non curet de scientia quam didicit, sed redeat ad statum secularē & ad vile officium & ministerium magni laboricij, & de eo quod sic didicerat, nihil ei remaneret: talis inquam pater super huiusmodi filio magnam deberet habere turbationem &

indignationem. Talis filius est ille, qui prius docetur per prædicationem & per scripturas, & postea spiritualiter illuminatur à Deo, & datur sibi intelligere spirituali lumine, & diuina inspiratione quomodo sequatur viam Christi, propter quam addiscendam prius facit eum doceri per alios, & postea docet eum Deus suo spirituali lumine & doctrina, quæ non potest doceri nisi à Deo, & hoc facit, ut ipse se dirigeret; & etiam aliis lumen esset. Si talis negligenter agat, & ingrossetur & incrassetur, & despiciat lumen suum, & Dei doctrinam, & diuinam inspirationem: Deus aufert ei illud lumen & gratiā, & habet maledictionem. Et est mihi præceptum, ut hoc verbum scriberem, & vni fratri cui confitebar, ipsum dicere: quia eum tangebat. Iterū dictum est mihi in alia diuina locutione. Est quædam generatio quæ cognoscit Deum solum ex multa

bonitate bonorum quæ fecit eis:
& isti parum cognoscunt. Et est
alia generatio hominum ; qui
quamvis cognoscant Deum per
predicta bona eius, tamen multo
melius cognoscunt eum per bo-
nitatem Dei, quam experiuntur
in se. Iterum in alia locutione
accepi cognitionem, & audiui
vocem clamantem & dicentem:
*Factores
lege non
lectores.* O quam magni sunt, ô quam ma-
gni sunt, sed non magni lectores
scripturæ meæ, sed eius adimple-
tores & factores. Iterum dice-
bat, quod tota scriptura diuina
adimpletur in exemplo vitæ Chri-
sti. Quadam vice dum orando
dicerem Deo. Scio Domine, quia
tu es pater meus, quia tu es Deus
meus, doce ergo me, quid vis
quod ego faciam, & instrue me
in his quæ tibi placent : quia sum
parata obediens. Cum ergo in his
verbis stetissem à manè usque ad
tertiam, & vidi & audiui, sed
quod vidi & intellexi, nullo mo-
do possum, nec scirem dicere.

Sed fuit vna abyssus omnino ineffabilis, & ostendit mihi quid est ipse, & qui viuunt in ipso, & qui non; & dixit mihi: In veritate dico tibi, quod non est alia via recta, nisi illa quæ sequitur mea vestigia, quia in via ista quæ est mea; nulla est omnino deceptio. Verbum autem istud in veritate & in magna claritate sæpe & in multis locutionibus dictum est mihi.

Explicit multiplex eius
consolatio.

Quinquagesimum secundum capitulum.

De doctrina & instructione huius Sanctæ. Et primum qualiter possit cognosci & haberi certitudo quod Deus in animam veniat.

SCENDVM est igitur quod venit Deus in animam quandoque non vocatus, nec deprecatus, seu rogatus ab ipsa: & ponit in anima vnum ignem, vnum ma-

Vera
viare cœla
ad salu-
tem.